

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพการณ์ในปัจจุบัน มนุษย์ต้องเผชิญกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยีที่ทันสมัย วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้มนุษย์ต้องขวนขวายหาปัจจัยต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองและสังคม ด้วยเหตุที่มนุษย์ไม่สามารถตอบสนองความต้องการทุกอย่างของคนได้ความรู้สึกขัดแย้ง ผิดหวัง สับสน ว้าวุ่นใจ และความเครียดจากการเผชิญปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆ ในชีวิตจึงเกิดขึ้น จึงอาจส่งผลให้มนุษย์เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมา เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาครอบครัว การหย่าร้าง การทะเลาะวิวาท รวมถึงการกระทำความผิด ทำร้ายร่างกายผู้อื่น หรืออาจร้ายแรงถึงขนาดฆ่าคนตาย ซึ่งเป็นสาเหตุมาจากจิตใจ (สุชา จันทน์เฒ, 2541) เมื่อมนุษย์ไม่สามารถปรับตัวได้ตามสถานการณ์เกิดความรู้สึกขัดแย้งกับจิตใจ ตามด้วยความวิตกกังวลและความเครียด ถ้าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นบ่อยครั้งและเป็นระยะเวลานานอาจก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพจิตได้ แต่ถ้าบุคคลสามารถปรับตัวได้จะช่วยบรรเทาความยุ่งยากใจให้เบาบางลงจนสามารถรักษาคุณภาพของชีวิตไว้ได้

นักศึกษาพยาบาลที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานีส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 17-25 ปี ซึ่งถือว่าเป็นวัยรุ่นตอนปลาย เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ซึ่งอาจทำให้เกิดความเครียดและมีปัญหาการปรับตัวได้ง่าย นักศึกษาพยาบาลเมื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ต้องมีการปรับตัวต่อสถานการณ์สิ่งแวดล้อมและสิ่งแปลกใหม่หลายประการ จากระบบการเรียนที่มีอาจารย์ประจำชั้นคอยดูแลใกล้ชิดมาสู่โลกที่ค่อนข้างอิสระต้องจัดการและดำเนินการเองทุกอย่าง จากการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่มีการตัดสินใจด้วยตนเองน้อยมาสู่การตัดสินใจด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ ต้องเลือกโปรแกรมการเรียน เลือกวิชาเรียนด้วยตนเอง ต้องเรียนรู้ในการสร้างสัมพันธภาพกับอาจารย์ การคบเพื่อนทั้งในเพศเดียวกันและต่างเพศพบกลุ่มเพื่อนใหม่ที่มีพื้นฐานที่แตกต่างกัน ต้องพักอยู่ในหอพักกับบุคคลอื่น ซึ่งแตกต่างไปจากการพักอยู่กับครอบครัวหรือบุคคลใกล้ชิดคุ้นเคย การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย บางครั้งจะเกิดความสูญเสีย เหงา และซึมเศร้า หรือมี

ความขัดแย้งในใจเกี่ยวกับมาตรฐานและค่านิยมในมหาวิทยาลัยและปัญหาอื่นๆ ล้วนแต่ต้องอาศัยความพยายามในการปรับตัวเป็นอย่างมาก (Ohlson, 1983 อ้างถึงใน สุมาลี สุวรรณภักดี, 2541)

การจัดโปรแกรมการเรียนของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธาณินั้น เมื่อนักศึกษาเรียนในชั้นปีที่ 2 นักศึกษาจะเริ่มฝึกปฏิบัติวิชาการพยาบาลพื้นฐานบนหอผู้ป่วยตามโรงพยาบาล ซึ่งจะต้องศึกษาให้มีความรู้กว้างขวางครอบคลุมหลายทฤษฎีและหลายหลักการในการดูแลผู้ป่วยอย่างมีประสิทธิภาพ ในการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล นักศึกษาจะมีโอกาสนำความรู้จากภาคทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ในการพยาบาลผู้ป่วยในสภาพที่เป็นจริง โดยจะปฏิบัติงานร่วมกับแพทย์ พยาบาล และบุคลากรทางการแพทย์อื่นๆ และนักศึกษาพยาบาลจะต้องฝึกปฏิบัติงานเช่นนี้ในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ด้วย ในช่วงของการฝึกภาคปฏิบัตินี้นักศึกษาต้องอดทน เสียสละ มีความเมตตากรุณาและต้องรับผิดชอบสูง และจากการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ขึ้นไปนั้น นักศึกษาจะต้องปรับตัวอย่างมากต่อปัญหาการเรียน ต้องเผชิญกับความเครียดในการเรียนทั้งทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติ การขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยเป็นครั้งแรกเป็นประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลอย่างมาก นักศึกษาจะต้องเผชิญกับปัญหาทำให้มีความวิตกกังวลและความเครียดสูงความกดดันและความเปลี่ยนแปลงต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่นักศึกษาต้องปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมบนหอผู้ป่วย ความเจ็บไข้ของผู้ป่วย ความเครียดที่เกิดจากความระมัดระวังในการปฏิบัติให้ถูกต้อง หากไม่สามารถปรับตัวได้ก็จะเกิดความคับข้องใจ ความขัดแย้งและความวิตกกังวลจนทำให้เกิดปัญหาทางด้านพฤติกรรม อันเนื่องมาจากความบกพร่องในการปรับตัว และอาจทำให้เกิดปัญหาสุขภาพจิตตามมาได้ (เสาวลักษณ์ เจนวิริยะกุล, 2535)

การที่นักศึกษาประสบความสำเร็จในการปรับตัวและการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่ช่วยพัฒนาตนเองและเป็นตัวส่งเสริมความเชื่อมั่นในการเผชิญกับปัญหาในอนาคต แต่ถ้านักศึกษาประสบความล้มเหลวในการปรับตัวทำให้นักศึกษาเกิดความถดถอยขึ้นได้จนเกิดความเครียด เกิดความวิตกกังวลในการเรียน ในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย และในการขึ้นฝึกปฏิบัติบนหอผู้ป่วย ซึ่งอาจทำให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น เก็บกด ก้าวร้าว คิดยาเสพติด ยาเสพติด ประสาท จิตประสาทซึมเศร้า การที่นักศึกษาไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมได้ จึงเป็นวิกฤติที่สำคัญที่มีผลต่อการเรียนต่อไปจนสำเร็จการศึกษา อาจทำให้ถึงขั้นตกซ้ำชั้น ลาพักการศึกษา ลาออก หรือหมดสภาพการเป็นนักศึกษาเนื่องจากผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งเป็นการสูญเปล่าทางการศึกษา จากข้อมูลของฝ่ายทะเบียน มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี พบว่าในแต่ละปีการศึกษาจะมีนักศึกษาพยาบาลลาออก ลาพักการศึกษา เรียนซ้ำชั้นเป็นประจำทุกปี เกี่ยวกับการลาออกของนักศึกษา

พยาบาล พบว่าระหว่างปีการศึกษา 2544-2548 นักศึกษาพยาบาลมีแนวโน้มการลาออกเพิ่มขึ้นทุกปี ดังนี้ คือ 12.5, 18.4, 23.7, 25.4 และ 28.3 ตามลำดับ สาเหตุสำคัญของการลาออก คือ การเรียนอ่อน มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่าย ปัญหาครอบครัว ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาการปรับตัว การแบ่งเวลาในการเรียนไม่เหมาะสม เป็นต้น นักศึกษาที่สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับบุคคลต่างๆ และสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยได้ก็จะทำให้นักศึกษาคำเนินชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัยอย่างมีความสุข ประสบความสำเร็จทั้งในด้านส่วนตัวและการศึกษา การปรับตัวจึงเป็นเรื่องสำคัญของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี ในฐานะสถาบันอุดมศึกษา ที่มีหน้าที่รับผิดชอบการผลิตพยาบาลระดับวิชาชีพ จึงควรได้มีการศึกษาและให้ความสนใจกับความสามารถการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลอย่างจริงจังและควรรหาทางช่วยเหลือ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถปรับตัวได้ ทั้งนี้หากนักศึกษาพยาบาลมีปัญหาการปรับตัวขณะศึกษาข้อมไม่เกิด ผลดีต่อนักศึกษา การบริการสาธารณสุขและองค์กร เพราะถ้าบุคลากรในวิชาชีพพยาบาลมีปัญหา การปรับตัว และยังไม่ได้รับการแก้ไข เมื่อสำเร็จการศึกษาไปประกอบอาชีพจะเป็นผู้ที่มีปัญหา การปรับตัวตลอดไป ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการทำงาน ฉะนั้นหากได้รับการส่งเสริมและ แก้ไขตั้งแต่ต้นจะทำให้ประสิทธิภาพการทำงานสูงขึ้นและเป็นประโยชน์แก่ผู้รับบริการ

ผู้วิจัยซึ่งต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี และได้ทราบถึงปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและ เกิดความสูญเสียค่าทางการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าตัวแปรใดบ้างจากปัจจัย สถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์มีผลต่อการปรับตัวของนักศึกษา พยาบาล มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานีเพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง ตลอดจนจัดบริการต่างๆ ให้เกิดประสิทธิภาพเพื่อพัฒนานักศึกษาพยาบาลให้มีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจเพื่อให้นักศึกษาพยาบาลสำเร็จการศึกษาไปอย่างมีคุณภาพ สามารถ ดำเนินชีวิตในสังคมและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ที่มีผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี

2.2 เพื่อศึกษาตัวทำนายการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี จากปัจจัยสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์

3. สมมติฐานของการวิจัย

จากการรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถตั้งสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้

3.1 นักศึกษาพยาบาลที่มีปัจจัยสถานการณ์ ปัจจัยจิตลักษณะเดิม และปัจจัยจิตลักษณะตามสถานการณ์สูงจะมีการปรับตัวได้ดีกว่ากลุ่มตรงข้าม

3.2 ตัวแปรสถานการณ์ และตัวแปรจิตลักษณะ สามารถร่วมกันทำนายการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลได้มากกว่าตัวแปรทำนายชุดใดชุดหนึ่งเพียงลำพัง

4. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ (Correlation Research) เพื่อหาตัวแปรจิตลักษณะและสถานการณ์ที่มีผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี โดยใช้รูปแบบแนวการวิเคราะห์สาเหตุพฤติกรรมมนุษย์แบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดสาเหตุภายนอกหรือสาเหตุทางสถานการณ์ คือ สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ประกอบด้วย อาคารสถานที่, สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนและรุ่นพี่-รุ่นน้อง ประกอบกับสาเหตุภายในแบ่งเป็น จิตลักษณะเดิม คือ สุขภาพจิต และบุคลิกภาพ จิตลักษณะตามสถานการณ์ คือ เจตคติต่อวิชาชีพพยาบาล เพื่อใช้ในการวิเคราะห์สาเหตุของการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล นอกจากนี้ยังได้นำปัจจัยส่วนตัว ได้แก่ ชั้นปีการศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาเป็นตัวแปรแบ่งประเภทของประชากรด้วยสำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นที่จะศึกษากับนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี

5. นิยามปฏิบัติการ

สำหรับตัวแปรต่างๆ ที่ทำการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ มีนิยามปฏิบัติการและวิธีการวัดดังนี้

5.1 การปรับตัว หมายถึง ความพยายามของนักศึกษาที่จะลดความเครียดและแสวงหาสิ่งตอบสนองความต้องการของตนเองและสนองตอบต่อสังคม สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างเป็นสุข ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบวัดการปรับตัวซึ่งปรับปรุงมาจากแบบวัดการปรับตัวของโสภาวดี บุญยฤทธิ์กิจ (2546) ประกอบด้วยการปรับตัว 4 ด้าน ได้แก่ การปรับตัวด้านการเรียน การปรับตัวด้านสังคม การปรับตัวด้านอารมณ์และส่วนตัว และการปรับตัวด้านความรู้สึกล่อลวงสถาบัน ผู้วิจัยศึกษาโดยรวม

5.1.1 การปรับตัวด้านการเรียน หมายถึง การที่นักศึกษามีความเอาใจใส่ต่อการเรียน ติดตามการเรียนได้ทันเวลา และมีความพึงพอใจในขณะที่ยังเรียน

5.1.2 การปรับตัวด้านสังคม หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถอยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อน และผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข ตลอดจนเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรต่างๆ ที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นได้

5.1.3 การปรับตัวด้านอารมณ์และส่วนตัว หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเอง มีความเชื่อมั่น และสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

5.1.4 การปรับตัวด้านความรู้สึกรู้สึกต่อสถาบัน หมายถึง ความรู้สึกของนักศึกษาที่แสดงออกถึงความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในสถานศึกษา สามารถปรับตัวเข้ากับสภาวะและบรรยากาศของสถานศึกษาได้ในทุกด้าน

5.2 สุขภาพจิต หมายถึง สภาพที่นักศึกษาประสบและรับรู้ในระดับจิตสำนึกจากการรายงานตนเองของนักศึกษา โดยการประเมินสุขภาพจิตของนักศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบวัดภาวะสุขภาพจิต ไทย จีเอชคิว-28 (Thai GHQ-28 : General Health Questionnaire – 28) เป็นเครื่องมือในการวิจัย Scaled GHQ แบ่งเป็น 4 กลุ่มอาการได้แก่ อาการทางกาย (Somatic Symptom) อาการวิตกกังวลและการนอนไม่หลับ (Anxiety and Insomnia) ความบกพร่องทางสังคม (Social Dysfunction) และอาการซึมเศร้าที่รุนแรง (Severe Depression) ผู้วิจัยศึกษาโดยภาพรวม

5.3 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออก แบ่งเป็น

5.3.1 บุคลิกภาพแบบแสดงตัว หมายถึง ลักษณะของนักศึกษาที่พุ่งความสนใจออกนอกตัวเองเมื่อมีสิ่งเร้า จะปรากฏออกมาในรูปพฤติกรรมต่างๆ เช่น สนใจในคนอื่นและโลกภายนอก ไม่ค่อยห่วงตัวเอง ชอบความสนุกสนาน และการสมาคม เป็นคนกล้าหาญ ร่าเริงทำอะไรตามสภาพจริง

5.3.2 บุคลิกภาพแบบเก็บตัว หมายถึง ลักษณะของนักศึกษาที่พุ่งความสนใจเข้าหาตนเองเมื่อมีสิ่งเร้า จะปรากฏออกมาในรูปพฤติกรรมต่างๆ เช่น คิดคนเดียวโดยยึดตนเองเป็นสำคัญ ไม่ถามคนอื่น ขี้อาย สนใจแต่ตัวเอง มักจะทำตามมาตรฐานและหลักการ ขาดความยืดหยุ่น วัดได้โดยใช้แบบวัดบุคลิกภาพที่ผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงมาจากแบบวัดบุคลิกภาพของ คาริกานอนิกนิต (2547) ลักษณะของแบบวัดเป็นข้อความประกอบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 6 ระดับ คือ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย”

5.4 สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา หมายถึง สภาพทั่วไปในสถานศึกษาที่สัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

5.4.1 อาคารสถานที่ ได้แก่ สภาพห้องเรียน ขนาดของห้องเรียนเมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษา ความสะอาด ความเป็นระเบียบของห้องเรียน การถ่ายเทอากาศ แสงสว่าง และการปราศจากเสียงรบกวน ความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์การสอน ทั้งปริมาณและคุณภาพ ความสะอาด ความเป็นระเบียบของอาคารสถานที่

5.4.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการแสดงออกของอาจารย์ ได้แก่ การที่อาจารย์พร้อมให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาเมื่อประสบปัญหา การให้ความอบอุ่น และเป็นกันเองกับนักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน

5.4.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนและรุ่นพี่-รุ่นน้อง หมายถึง การแสดงออกถึงความผูกพันเกี่ยวข้องกันของนักศึกษาที่มีต่อเพื่อน รุ่นพี่ – รุ่นน้องที่เรียนอยู่ในสถานศึกษาเดียวกัน ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำปรึกษาด้านต่างๆ การแสดงความห่วงใย การแสดงความไว้วางใจซึ่งกันและกัน วัดโดยใช้แบบวัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างขึ้นเองลักษณะของแบบวัดเป็นข้อความประกอบมาตราประมาณค่า 6 ระดับ คือ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย”

5.4.5 เจตคติต่อวิชาชีพพยาบาล หมายถึง ความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อวิชาชีพพยาบาล ซึ่งแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะชอบ ไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจ หรือเป็นกลางก็ได้ สามารถวัดเจตคติต่อวิชาชีพพยาบาลได้โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพพยาบาลของกันตักนิษฐ์ เกษมพงษ์ทองดี (2546) ลักษณะของแบบวัดเป็นข้อความประกอบมาตราประมาณค่า 6 ระดับ คือ ตั้งแต่ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” จนถึง “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง”

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังต่อไปนี้

ผลของการวิจัยครั้งนี้ จะใช้เป็นข้อมูลสำหรับครู อาจารย์ ผู้ปกครอง ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานีที่จะทราบการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล และยังเป็นแนวทางเบื้องต้นสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการปัจจัยสถานการณ์จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ที่มีผลต่อการปรับตัว เพื่อจะได้พัฒนาให้มีเพิ่มมากขึ้น เพื่อช่วยส่งเสริมและช่วยเหลือให้นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาออกไปเพิ่มอัตรากำลังบุคลากรสาธารณสุขของประเทศให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น